

Times-Picayune: ការទាមទារសំណង ដែលលោក **Kenneth Feinberg**
និយាយថាល្បឿននៃការទូទាត់សងមានសន្ទុះឡើង

បោះពុម្ពផ្សាយ៖ ថ្ងៃច័ន្ទ ទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ម៉ោង ១១យប់

ដោយ **David Hammer, Times-Picayune**

ការសាកសួរតាមនីតិក្រម និងភាពមិនទុកចិត្តនៅកើតមាន ក៏ប៉ុន្តែដើម្បីចង់ស្តាប់ការទាមទារសំណង
ពីការហៀប្រេង លោក **Kenneth Feinberg**បាននិយាយឡើង--

និងដើម្បីពិនិត្យមើលស្ថិតិមកពីស្ថាប័នសម្របសម្រួលពាក្យបណ្តឹង ទាមទារសំណងសម្រាប់តំបន់ឆ្នេរ
ជាប់ឈូងសមុទ្រ (GCCF)របស់គាត់ --ដំណើរការទាមទារការទូទាត់សំណង ដែលគាត់កាន់កាប់
នៅចុងបញ្ចប់ក៏សំរេចបាននូវ ជំហានដ៏វែងរបស់គាត់។

Feinberg, ដែលទទួលរងខូច ខាតកាលពីឆ្នាំទៅមិញដោយ BP និងសេត្តវិមាន ដើម្បីចាត់ការ
ការទូទាត់ការខូចខាតសេដ្ឋកិច្ច បានដោះ ស្រាយសំណងជិត ១៥០ ០០០ ករណី
ហើយបានចំណាយប្រាក់អស់ជិត ៥.៥ពាន់លានដុល្លារ។

ទឹកប្រាក់ស្ទើរតែ ទាំងអស់នោះ គឺ ២.៦ពាន់ លានដុល្លារ បានចំណាយនៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០
ជាផ្នែកនៃដំណាក់កាលការទូទាត់សម្រាប់សង្រ្គោះបន្ទាន់។

វាប្រើពេលវេលាដល់ទៅបួនខែដើម្បីទូទាត់ប្រាក់មួយពាន់លានដុល្លារដំបូងក្នុង

“ដំណោះស្រាយចុងក្រោយ” នៅឆ្នាំនេះ

ការទូទាត់ស្ទើរតែទាំងអស់បានប្រើប្រាស់ដំណើរការទូទាត់រហ័សដែលរៀបចំឡើងដើម្បីអោយ
មានភាពងាយស្រួលបំផុត មិនមានការបង់ថែមបន្តទៀត។

ក៏ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលពីរខែចាប់ពីថ្ងៃទី ២០ ខែមេសា

ដែលកំណត់ថាជាខួបលើកដំបូងនៃការហៀបបំផ្លាញរបស់ BP ប្រតិបត្តិការរបស់ Feinberg
បានបង់ប្រាក់ អស់ប្រហែលជា ៧០០លានដុល្លារ សំរាប់សំណងណាដែលស្តុកស្តាញ --

សំណងណាដែល ទាមទារការពិនិត្យពិច័យពេញលេញ និងមានឯកសារគ្រប់គ្រាន់ --
ហើយការចំណាយជាមធ្យមមានការកើន ឡើងថេរ។

នៅថ្ងៃគំរប់ខួប សំណងចុងក្រោយមធ្យមគឺ ១៦ ០០០ដុល្លារ។ ឥឡូវនេះកើនឡើងជិតដល់ ២០
០០០ដុល្លារហើយ។

នៅថ្ងៃគំរប់ខួប Feinberg ទើបតែបង់បាន ១១% នៃសំណើរទូរទាត់ចុងក្រោយនោះទេ។

ចំនួននោះបានកើនដល់ ២៦%នាពេលបច្ចុប្បន្ន ហើយ GCCF

បានផ្តល់អោយរហូតដល់ជិតពាក់កណ្តាលនៃ អ្នកស្វែងរកការទូរទាត់សំណងចំនួន ១១៥ ០០០នាក់
ដែលពួកគាត់មានពេល៩០ថ្ងៃដើម្បីទទួលយកអ្វីដែលលោក Feinberg ផ្តល់អោយ។

នៅថ្ងៃគំរប់ខួប សំណួរលើដំណើរការនោះគឺ:

តើមានអ្នកប្តឹងតវ៉ាចំនួនប៉ុន្មាននាក់នឹងទទួលយកសំណើចុងក្រោយពីលោក Feinberg
ជាជាងរងចាំទទួល យកអ្វីលើសពីនោះទៅទៀតតាមរយៈតុលាការ?

ដោយមានទេសចរតាមឆ្នេរមានដំណើរការឡើងវិញ ឥឡូវនេះក្នុងមួយថ្ងៃៗកន្លងផុតទៅ

ទំនងជាធ្វើអោយលោក ឈានទៅរកគោលដៅរបស់ខ្លួនដែល បានចែង អំពីការផ្តល់សេវាអោយបាន
៩០%នៃអ្នកប្តឹងតវ៉ាស្របច្បាប់ទាំងនោះ។ ហើយមានការចោទសួរដល់ BP

នៅចំពោះមុខតុលាការរបស់ដើមបណ្តឹងរាប់ម៉ឺននាក់ដែលពុំទាន់បាន ដាក់ពាក្យ

បណ្តឹងបានត្រឹមត្រូវចំពោះលោក Feinberg បណ្តឹងឧទ្ធុណ៍របស់ GCCF កាន់តែមានភាពរឹងមាំ
ជាងមុន។

ការប្តឹងទាមទារបានប្រព្រឹត្តទៅជាង៩៥%នៃបណ្តឹងចំនួន៣០០ ០០០ដែល បានប្តឹងតវ៉ាមុនដំនាច់ខែ

ឧសភា។ ក្រុមរបស់ Feinberg ចាត់ទុកថាប្រហែលជា ៥០%នៃបណ្តឹង ទាំងនោះមិនពេញលេញ រឺ

មិនគ្រប់លក្ខណៈអាចប្តឹងបាន។ ប៉ុន្តែលោក Feinberg មានប្រសាសន៍ថា បណ្តឹងតវ៉ាផ្សេងទៀតដែល
GCCF នៅកំពុងដោះស្រាយជាមួយ នោះ បានដាក់ពាក្យតាំងពីមុនខែនេះទៅទៀត

ហើយជាពាក្យបណ្តឹងដែលមាន ភាពស្មុគស្មាញខ្លាំងណាស់។

ចំនួនពាក្យបណ្តឹងថ្មីៗដែលបានដាក់ប្តឹងបានបង្អង់ល្បឿនទៅរកភាពរាំងស្ងះ។

មានអ្នកប្តឹងតវ៉ាតែចំនួន៥៤ ០០០នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលស្វែងរកសំណងចុងក្រោយដែលលោក Feinberg ចាត់ទុកថាយកជាការបាន។ ប្រសិនបើការប្តឹងទាមទារថ្មីមានភាពហ្នឹងហ្នើរហើយនោះ ហើយលោក Feinberg បន្តបង់ការតវ៉ានៅក្នុងអត្រា មួយដែលគាត់បានអនុវត្តក្នុងចន្លោះពីរខែចុងក្រោយនេះ នោះគាត់នឹងអាចទូទាត់រាល់ការតវ៉ា ទាំងអស់ ដែលគាត់គិតថា ត្រឹមត្រូវនោះចប់នៅក្នុងរយៈពេលបួនខែទៀតជាមិនខាន។ ហើយបើទោះជាការកើនឡើងនៃអត្រាបង់នៅថេរពីពេលនេះទៅ នោះក៏មានន័យថាចំនួនទឹកប្រាក់មានរហូត ដល់១.១ពាន់លានដុល្លារទៀតរហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យហាឡូវ៉ិន។

សំណួរយើងយ៉ាងធំបំផុតមួយនោះគឺ៖ តើមានការទាមទារអ្វីបន្ថែមទៀតនៅទីនោះ?

អ្វីដែលនៅសល់មិនច្បាស់លាស់ភាគច្រើនក្នុងឧស្សាហកម្មនេសាទ ជាកន្លែងដែលមានការវាស់វែងពិត

ប្រាកដរបស់ការខូចខាតសេដ្ឋកិច្ចនៃការហៀររបំផ្លាញនោះកំពុងមានការលាតត្រដាងឡើង។

ត្រឹមតែ២៤ ០០០ អ្នកនេសាទត្រី ក្តាម បង្ការ ម្នីក

និងអ្នកផលិតអាហារសមុទ្រទេដែលបានជួបប្រទះកន្លងមក

និងពាក់កណ្តាលបានដោះស្រាយរួចរាល់ហើយ។ ចំនួនដ៏ច្រើនរបស់ពួកគេ -- ប្រហែល ១១

០០០ករណី -- បានទទួលជំងឺសទ្ធាទាត់រហ័សគឺ ៥ ០០០ដុល្លារ សំរាប់ បុគ្គល និង ២៥

០០០ដុល្លារសំរាប់ក្រុមហ៊ុន។

ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយតួលេខសំណង ការនេសាទ អាចមានការកើនឡើងខ្លាំង ប្រសិនបើលោក Feinberg និងអ្នកតំណាងឧស្សាហកម្មអាច មានការព្រមព្រៀង

គ្នាលើការប្រែប្រួលចំពោះការគណនាការទូទាត់សងរបស់ GCCF។ ឧទាហរណ៍៖ លោក Feinberg មានប្រសាសន៍ថា គាត់នឹងបុគ្គលិករបស់គាត់កំពុងតែដោះស្រាយតាម “វិធីសាស្ត្រអធ្យាស្រ័យខ្ពស់” សំរាប់អ្នកនេសាទម្នីក ដែលនោះអាចនឹង “ឆ្លុះបញ្ចាំងថាអនាគតសត្វម្នីកនៅ

តាមឈ្នងសមុទ្រដូចដែលយើងនិយាយនៅតែមិនប្រាកដនៅរយៈពេលមួយឆ្នាំក្រោយមក”។

ប្រសិន បើវិធី គណនាមានការប្រែប្រួល លោក Feinberg
សន្យាថាអ្នកនេសាទម៉ឹកដែលទទួលបានការទូទាត់របស់
តាមប្រព័ន្ធចាស់នឹងទទួលបានសំណងផ្សេងទៀត។

វិធីសាស្ត្ររបស់លោក Feinberg
ក្នុងខែកុម្ភៈមានការយោគយល់ច្រើនចំពោះអ្នកនេសាទម៉ឹកជាងអ្នកដទៃទៀត
ដែលបានផ្តល់អោយពួកគាត់ ចំនួនបួនដងនៃការខាតបង់កាលពីឆ្នាំ២០១០
មិនត្រឹមតែពីរដងនៃការខូចខាតទាំងអស់ នោះទេ។ Mike Voisin ជាម្ចាស់ហាងអាហារសមុទ្រឈ្មោះ
Motivatit Seafood និងជាអ្នកចរចារសំខាន់ម្នាក់ជាមួយ នឹង ក្រុមប្រឹក្សាឧស្សាហកម្មម៉ឹកឈ្នងសមុទ្រ
និងអ្នកបោះជុំម៉ឹកនៅរដ្ឋ Louisiana និងសមាគមន៍ Growers
បានមានប្រសាសន៍ថាការគណនាតាមរូបមន្ត គុណនឹងបួនដងនោះមិនមែនជាបញ្ហានោះទេ។
ការប្រើប្រាស់ប្រតិទិនឆ្នាំ២០១០គឺ។

ពីព្រោះថារដ្ឋម៉ឹកចាប់ផ្តើមនៅខែកញ្ញា និងប្រព្រឹត្តទៅរហូតដល់ និទាយៈរដ្ឋបន្ទាប់
ពាក់កណ្តាលនៃរដ្ឋម៉ឹក ២០១០-២០១១ ស្ថិតនៅក្រៅការគណនា ពីព្រោះវាតាមពិត
ទៅគឺមិនដូចការពិតនោះទេ។ ឥឡូវនេះពេញមួយឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅហើយ
ក្រុមរកម៉ឹកចង់ប្រៀបធៀបប្រាក់ចំណូលពីខែមេសាដល់មេសា
របស់ពួកគេទៅនឹងឆ្នាំមុនៗដើម្បីគណនាការខាតបង់ពិតប្រាកដដោយសារការហៀររបៀងនោះ
បន្ទាប់មក យកចំនួននោះទៅគុណនឹងបួនដង។ Voisin មានជំនឿថាលោក Feinberg
នឹងយល់ព្រមតាមសំណើនោះ ហើយនៅពេលដែលគាត់ធ្វើ ហើយអ្នកនេសាទម៉ឹកនោះ
នឹងមានបំណងបញ្ចប់ការទាមទាររបស់ពួកគេ។

Voisin និយាយថា “ខ្ញុំគិតថា នឹងធ្វើអោយត្រឹមត្រូវនិងច្បាស់លាស់ជាទីបំផុត”។
“យើងមានភាគីទទួលខុសត្រូវមួយដែលខ្ញុំជឿថានឹងដើរតួទទួលខុសត្រូវក្នុងករណីនេះ។
តើប្រជាជននឹងមានការខកចិត្តចំពោះបញ្ហានេះដែរឬទេ? ប្រាកដជាដូច្នោះហើយ។

អ្នកមានការតវ៉ាជាច្រើន វានឹងមានការរន្ធត់ខ្លាំង បើទោះជាលោក Ken Feinberg ក៏ដោយ។
ក៏ប៉ុន្តែជាលក្ខណៈរួម ខ្ញុំគិតថាប្រជាជននឹងក្លាយជាអ្នកនាំអោយគាត់សប្បាយរីករាយនៅទីបញ្ចប់។

អ្នកដទៃ មិនចែករំលែកសុទ្ធិចិនិយមរបស់ Voisin នោះទេ។
បណ្តារអ្នកគ្រប់គ្រងករណីសប្បុរសធម៌កាតូលិក និយាយថាពួកគេមិនឃើញថាអ្នកនេសាទ
១៣០០នាក់

ដែលបានរាយការណ៍ថាទទួលបានការពិនិត្យពិច្ច័យពេញលេញសំរាប់សំណងចុងក្រោយពីលោក
Feinberg នេះ ច្រើនពេកនោះទេ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ពួកគេបានឃើញអ្នកនេសាទរាប់សិបពាន់នាក់ដែលត្រូវបានគេបដិសេធន៍
មិនព្រមទូទាត់អោយជាបណ្តោះអាសន្នតាមត្រីមាស។

តាមច្បាប់សហព័ន្ធតម្រូវអោយលោក Feinberg
បង់រាល់ការខាតបង់ជាបន្តបន្ទាប់ដោយពុំបង្ខំអោយអ្នកតវ៉ាចុះហត្ថលេខាលើប្តឹងអ្វីនោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ
គាត់បានធ្វើការទូទាត់ត្រឹមតែចំនួន ១៦០០០ករណីប៉ុណ្ណោះ។

Tom Costanza នៃសប្បុរសធម៌ កាតូលិកបាននិយាយថា
ភាគច្រើននៃសំណងចំពោះមុខមានចំនួនតិចតួចណាស់ ហើយត្រូវភ្ជាប់វា
សម្រាប់ការទូទាត់ចុងក្រោយ។
បើទោះជាការផ្តល់អោយចុងក្រោយទាំងនោះមិនសូវស៊ីគ្នាទៅនឹងអ្វីដែលអ្នកតវ៉ាស្នើរសុំនោះក៏ដោយ
លទ្ធភាពនៃត្រីមាសមួយទៀតដោយគ្មានជំនួយគឺពិតជាពិបាកធានាបានណាស់។

គាត់មានប្រសាសន៍ ថា ៧០%
នៃអ្នកតវ៉ាបានត្រឡប់ទៅរកទីប្រឹក្សាជំនួយបច្ចេកទេសហិរញ្ញវត្ថុរដ្ឋដើម្បីជួយ គឺនៅកំពុងរងចាំការ
ដោះស្រាយ។

Costanza មានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនអាចឃើញវិធីដែលបញ្ហានេះដើរចូលតាម
គន្លងត្រឹមត្រូវនោះទេ”។

ភាពតានតឹងត្រូវបានគេប្រកាសនូវការទាមទារគ្រប់គ្រាន់ បញ្ហាចំបងមួយនៅ

ចំកណ្តាលសហគមន៍អ្នកនេសាទនានា របស់ជនជាតិវៀតណាមនៅតាមឆ្នេរជាប់ឈូងសមុទ្រ។